

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۶/۲۹

شاه ولی ارین

د عملي سولې اړتیاوې او شرایط

(لومړۍ برخه)

دا چې سوله د افغانانو یو عیني او حیاتي اړتیا ده، نو ځکه د سولې د عملي کولو له پاره لارې چارې لټول، مطرح کول او د ټولو افغانانو ورته رابلل، هغه څه دي چې د اوسني زمان او شرایطو غوښتنه ده.

تر هغه ځایه چې ولیدل شول، د سولې په روانو خبرو کې چې د امریکا استازی زلمی خلیلزاد او طالب مشرانو تر منځ حتا د توافقنامې د امضا تر کچې تر سره شول، نه دا چې کومې مثبتې پایلې یې د هیواد والو په برخه کړي وي، بلکې نور هم افغان وژنو زور وموند او هیواد وال یې له سترو غمېزو او اندیښنو سره مخ کړل.

ازموینو او په عمل کې وښودل شوه چې دغه هلې ځلې له پیله له تېروتنو سره تر سره شوي او لا هم له تېروتنو سره دوام لري.

زما په اند د دایمي او حقیقي سولې د عملي کېدو له پاره د لاندې فکتورونو عملي کول اړین وو او دي:

- ۱- په هیواد کې د یو قوي، با ثباته نظام او دولت موجودیت چې ټولو او یا اکثریت افغانانو ته د منلو وړ وي.
- ۲- د ټولو افغانانو ترمنځ ملي یووالي او د هیواد لوړو گټو ته ژمنتیا.
- ۳- د سولې د پروسې په ټولو اړخونو کې د فاسدو اشخاصو د شتون مخنیوی.
- ۴- د هیواد په دننه کې د ملي اجماع له لارې د سولې د عملي کېدو له پاره واحد غږ او موضوعی کړي.
- ۵- سیمه ایزه اجماع او د گاونډیو هیوادو د متقابلې گټو بیلابیلې او ورته پاملرنه.
- ۶- بین المللي اجماع د امریکا، روسیې، چین، جرمني، انګلیس او هندوستان تر منځ د افغان دولت په موجودیت کې.
- ۷- د سولې له پروسې نه د ملګرو ملتونو، اسلامي کنفرانس او اروپایي اتحاد څارنه او ضمانت.
- ۸- د طالبانو د ډلو ټپلو او ګروپونو تر منځ د عمل او نظر یووالي.
- ۹- بې له قید او شرطه اوربند عملي کول.

تر څو چې پورتنی فکتورونه د سولې په پروسه کې عملي نه شي، په هیواد کې د سولې روانه پروسه، هسي د وخت تیروول دی.

ارین یې بولم چې د سولې په پروسه کې د پورتنیو اړتیاوو د اهمیت په هکله لوستونکو ته لازم معلومات وړاندې کړم، ځکه چې زموږ د هیواد روانه جګړه، هغه نیابتی دردونکي جګړه ده چې پورتنی فکتورونه په کې شامل او برخه لري.

په دې کې شک نه شته چې دغه جګړه د افغانانو تر منځ روانه ده، افغانان په کې وژل کېږي، خو د بیرون او بهر نه په افغانانو ټپل شوي او همدغه بهرنیان یې اصلي عاملین هم دي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

د خواشني خبره خو دا ده چې د جگړې په ټولو اړخونو کې افغانان وژل کېږي، د افغانانو هيواد وړانډې، نو ځکه که طالب دي که حکومت دي، په دې بايد و پوهېږي، چې دغه جگړه، چې گټه يې يوازې بهرنيان وري او بيه يې افغانان ورکوي، بايد د خپل وجدان په حکم و دروي.

تر هغه ځايه چې ليدل کېږي د امريکا رواني هلې ځلې د سولې د پروسې په لار کې د پوښتنو وړ دي، ځکه چې له طالبانو سره د موافقتنامې، نه روڼتيا او همدا ډول دوه نور پټ قراردادونه يې روښانه بيلگه يادولې شو.

د افغان دولت سره د تفاهم او توافق پرته د طالبانو د ۵۰۰۰ بنديانو د خوشي کولو شرط د بين الافغاني مذاکراتو تر مخه بله هغه ستره تېروتنه وه چې طالبان يې برلاسي کړل او د اوربند شرائط يې تر اوسه ونه منل.

بله تېروتنه دا ده چې هيڅ ډول داسې ضمانت نه شته چې له زندان نه خوشي شوي طالبان دې بيرته د جگړې ډگر ته مخه ونه کړي.

زما په اند افغان دولت تر ډېره حده د طالبانو غوښتنې ترسره کړې دي، چې د درې زرو نه د زياتو زندانيانو خوشي کول يې له نظره نه شو غورځولی، اما طالبانو تر اوسه هيڅ ډول نرمښت نه ده ښودلی، بلکې جگړه او د جگړې اور يې نور هم تيز کړی او هره ورځ په لسگونو بيگناه افغانان د دغې ناروا جگړې قربانيان دي.

تر هغه ځايه چې ليدل کېږي طالبان د پاکستان د دښمنيو نه ډکې هغه سناريو غواړي عملي کړي چې هدف يې په هيواد کې د يو ځواکمن او با ثباته نظام له منځه وړل او پر ځای يې ضعيف او د دوی د خوښې حکومت رامنځته کول دي.

کابل ته د باجوه وروستی سفر او په خبرو کې د مؤقت حکومت طرحه وړاندې کول، د نشني توکو او وسلو د قاچاقبرانو او د لويو بريدونو د طراحانو خوشي کول او د بهرني سياست د محدوديت شرطونه وړاندې کول؛ هغه څه دي چې پاکستان يو ځل بيا غواړي، چې د ډاکټر نجيب الله د وخت د سولې د ناکاميدو تراژيډي تکرار کړي.

د پاکستان يو بل ټينگار هم دا دی، که چېرې د افغان دولت له لوري د مؤقت حکومت طرحه نه منل کېږي، نو کله چې د سولې خبرې پرمختگ کوي او يوې نتيجه ته د رسيدو په حالت کې وي، سم د لاسه دې ولسمشر غني استعفا وکړي او پاکستان ټينگار کوي، او د زلمی خلیزاد سره يې هم په کتنو کې ټينگار کړی، تر څو چې يې افغان دولت غوښتنې ونه مني طالبان د خبرو ميز ته نشي راوستلای، همدا علت هم دی، چې د باجوه تر بيرته سنډيو وروسته د هيواد په ولايتونو کې جگړې زور اخيستی دی.

د قطر دفتر او کوټې شورا په تشکيلاتو کې وروستي بدلونونه او د سياسيونو پر ځای د نظامي مهرو رامخکې کول ټول د همدې له پاره دي چې له نظامي لارې افغان حکومت تر فشار لاندې راولي.

يو بل مطلب چې د سولې پروسه گواښمنه کوي او د جگړې د دوام نښې نښانې دي، هغه د کوټې په شورا او د قطر په سياسي دفتر او تشکيلاتو کې بدلونونه او د سياسي کسانو پر ځای د نظامي مهرو ځای پر ځای کول دي.

پورتنې لاملونه دا په گوته کوي چې طالبان د پاکستان له ديکتې پرته د مستقل عمل صلاحيت نه لري، همدا علت هم دی چې اور کم او يا اوربند ته غاړه نه شي ايښودلای.

د سولې دښمنانو تل کوښښ کړی چې د سولې پروسه له گواښ سره مخ کړي، د هغو څارنوالانو وژل چې د طالب بنديانو د خوشي کولو چارې يې پر مخ وړلي هم هغه څه دي چې د سولې په لار کې خنډونه او انديښني رامنځته کولای شي.

نور بيا